

- training of students of vocational and technical educational institutions]. L'viv.
2. Horodyns'kyi, M. I. (2001). *Pravova osvita maybutn'oho vchytelya* [Legal education of the future teacher]. Kharkiv.
 3. Kichuk, YA.V. (2008). *Pravova kompetentnist' maybutn'oho fakhivtsya – priorityetne zavdannya hromadyans'koyi osvity u vyshchii shkoli*. [Legal competence of the future specialist is a priority task of civic education in higher education]. L'viv.
 4. Klochkova, D. M. (2011). *Vzayemozv'язok formuvannya pravovoyi kompetentsiyi maybutn'oho vchytelya z pravovym vykhovannyam osobystosti*. [The relationship between the formation of the legal competence of the future teacher and the legal education of the personality].
 5. Makhnovets', V. H. (2022). *Pidhotovka maybutn'oho vchytelya do orhanizatsiyi pravovykhovnoyi roboty yak naukova problema*. [Preparing a future teacher for the organization of legal educational work as a scientific problem].
 6. Sivers, Z. F. (2017). *Prykladni aspekty stanovlennya polityko-pravovoyi svidomosti molodi*. [Applied aspects of the formation of political and legal consciousness of youth]. Kropyvnyts'kyi.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

КУЧАЙ Олександр Володимирович – доктор педагогічних наук, професор кафедри

педагогіки Національний університет біоресурсів і природокористування України.

Наукові інтереси: підготовка фахівців у закладах вищої освіти.

КУЧАЙ Тетяна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладами освіти, Закарпатський угорський університет ім. Ференца Ракоці II.

Наукові інтереси: підготовка фахівців у закладах вищої освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

KUCHAI Oleksandr Volodymyrovych – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Pedagogy, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine.

Circle of scientific interests: Training of specialists in higher education institutions.

KUCHAI Tetiana Petrivna – Doctor of Pedagogical Sciences, professor of the department of pedagogy, psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian University.

Circle of scientific interests: Training of specialists in higher education institutions.

Стаття надійшла до редакції 8.10.2025 р.

УДК 78.6: 37.091.33: 78+39](477.87)(045)

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.17.024-029

СМИРНОВА Тетяна Анатоліївна –

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри музичного мистецтва

Комунального закладу вищої освіти

«Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-2931-8288>

e-mail: smyrnovasiyana@gmail.com

ТЕЛЕП Оксана Анатоліївна –

кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри соціокультурної діяльності,

проректор з науково-педагогічної роботи

Комунального закладу вищої освіти

«Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-7924-9121>

e-mail: oksi17uz@gmail.com

ЕТНОМИСТЕЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

СМИРНОВА Тетяна Анатоліївна, ТЕЛЕП Оксана Анатоліївна. ЕТНОМИСТЕЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

У статті розглянуто сутність, принципи етно-мистецької компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва, окреслено зміст етно-мистецької освіти

студентів (поняття, способи народно-мистецької діяльності, досвід народної творчості, система етно-цінностей) на прикладі навчального курсу для бакалаврів «Музичний фольклор Закарпаття».

Ключові слова: музичне мистецтво, майбутні викладачі музичного мистецтва, етнос, етно-культура, компетентність, мистецька компетентність, етно-мистецька компетентність, мистецька освіта, заклади вищої освіти, Закарпаття.

SMYRNOVA TETIANA ANATOLIIVNA, TELEP OKSANA ANATOLIIVNA. ETHNO-ARTISTIC COMPETENCE OF FUTURE TEACHERS OF MUSICAL ART REGIONAL ASPECT

The article examines the essence and principles of ethno-artistic competence of future teachers of music, the content of ethno-artistic education for students is outlined (concept, methods of folk art activity, experience of folk art, system of ethno values) on the example of the educational course for «Musical Folklore of Transcarpathia». The term ethno-artistic competence is defined as the professional importance of an individual who integrates a complex of knowledge as a holistic system of information about folk art (facts, ideas, theories, positions), methods of artistic activity, experience of its implementation, inherent in a certain ethnic group, experience of creative activity in a certain field of folk art (original interpretations, local folk performance styles, specific genres, variations and combinations), experience of value-oriented activities of representatives of the national ethnic group (a system of folk ideals, norms, rules, traditions, ideas, values, inherent in a certain direction of folk art).

The content of the principles of ethno-artistic competence is substantiated. The principle of ethnic identity emphasizes the value of preserving the inner peace and soul of the Ukrainian people, the principle of ethnicity, his ethnic interests, actions, motives, thoughts. The principle of ethnic consciousness affirms the understanding of the significance of the integrity of the Ukrainian ethnic group. The principle of ethnicity emphasizes the role of students who transmit the values of folk art from the past to the future. The principle of artistic ethnic integration and consolidation focuses on uniting divided ethnic communities and ethnic processes into a single whole. The principle of artistic and cultural education means combining ethno artistic concepts, terms, methods of activity, and values of folk art in the content of students artistic education.

Keywords: Musical art, ethno-culture, competence, ethno-artistic competence, art education, higher education institutions, Transcarpathia.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Кардинальні зміни, що відбуваються у світовій соціокультурній ситуації, провідна роль народного мистецтва у культурному просторі більшості країн світу актуалізує подальший розвиток наукового мислення в галузі етно-культурології, етно-мистецтвознавства, теорії мистецької освіти. Адже наукові розвідки етнічних процесів запобігають міжнародним конфліктам, стимулюють народи світу до культурної взаємодії. Цілком логічним виявляється подальший аналіз етно-мистецтвознавчих та музично-педагогічних положень, створення нової термінологічної бази, яка б відповідала сучасним вимогам посилення етнічної та етно-мистецької культури українців. Зокрема, вартісним треба вважати оновлення дидактики мистецької освіти з огляду на етнографічну її складову. Інтелектуальному усвідомленню підлягає виявлення функціональних і змістових зв'язків між етно-мистецтвознавчими та етно-культурологічними дослідженнями, обґрунтування принци-

пів етно-мистецтвознавства, з'ясування умов досягнення етно-мистецької компетентності як невід'ємної складової педагогічної компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури свідчить про те, що проблема фахової підготовки викладачів музичного мистецтва досліджена в працях Н. Гуральник, М. Давидова, К. Завалко, В. Лабунця, О. Олексюк, Т. Смирнової, І. Сташевської, Д. Юника, В. Черкасова, О. Щолокової, К. Юр'євої. Історичні аспекти етнокультурної компетентності вчителів обґрунтовано Ж. Гаврилюк, Т. Мацейків, В. Сімонян, Г. Філіпчук, О. Юрош, етномузикознавчої компетентності музикантів і культурологів А. Іваницький, Г. Карась, Б. Луканюк, В. Мадяр-Новак, Л. Обух, К. Оленіч, Т. Росул, В. Шульгіна. Разом з тим, недостатньо досліджено питання змісту і функцій етно-мистецької компетентності викладачів, зокрема музичного мистецтва. З огляду на суперечності між необхідністю

формування етно-мистецької компетентності та відсутністю її теоретичного обґрунтування як важливої теоретичної проблеми; між наявністю теоретичного обґрунтування поняття «етнокультурна компетентність» і відсутністю сталого розуміння змісту терміну «етно-мистецька компетентність», обґрунтування цього аспекту мистецької освіти можна вважати перспективним науковим завданням.

Мета статті - обґрунтування принципів і змісту терміну «етно-мистецька компетентність» в аспекті підготовки майбутніх викладачів музичного мистецтва на прикладі навчальної дисципліни «Музичний фольклор Закарпаття».

Виклад основних матеріалів дослідження. Системне вивчення проблеми компетентності засвідчує наявність різних поглядів на це поняття. Методологічною засадою щодо розв'язання проблеми визнається компетентнісний підхід, основні положення якого розкривають праці І. Беха, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко. Так, термін «професійна компетентність» визначають як особистісну якість студента (Г. Поліщук), як ціннісну орієнтацію студентської молоді (В. Баранівський, І. Бушман), професійно важливу властивість майбутнього вчителя (О. Никитенко), в аспекті підготовки фахівця в сфері соціокультурної діяльності (Н. Шетеля), як важливий компонент педагогічної культури викладача (В. Гриньова, Н. Левченко, О. Марущак, О.Телеп, Н. Тунік). Поняття «культурологічна компетентність» вивчають у значенні професійної компетентності фахівців (Н. Гречаник, Д. Коровай, О. Кравченко-Дзондза, Т. Липченко, О. Шевнюк). В літературі використовується також уточнений термін «мистецька компетентність» (Н. Лупак, О. Семенова). Остання розглядається як здатність до пізнавальної і практичної діяльності у певному виді мистецтва. Процес формування предметної мистецької компетентності, зазначає Т. Савченко, відбувається в процесі опанування знань та уявлень в певному виді мистецтва (когнітивний компонент), досвіду художньо-творчої діяльності (діяльнісний компонент), виховання ціннісних орієнтацій щодо мистецтва та мистецької діяльності (ціннісний компонент). Узагальнюючи, розуміємо компетентність особистості викладача як професійно важливу властивість, що інтегрує знання, досвід і ціннісні орієнтації в різних галузях

професійної діяльності педагога, вченого, просвітника.

Подальше студіювання проблеми засвідчує актуальність визначення провідних категорій, що становлять тезаурус досліджуваного поняття. Так, актуалізовано категорію етно-музикознавства та етно-культурології, які є дотичними і певною мірою можуть логічно торкатися основного терміну. Зокрема, етно-музикознавство теоретично і методично досліджує антропологічні та етнографічні ознаки становлення і розвитку музичної діяльності людства, узагальнює культурні, соціальні, матеріальні, когнітивні та інші контексти музичної практики народів світу. Сучасні вчені поєднують знання та досвід етно-музикознавства з відображенням фольклорних музичних розвідок і культурою цих народів. Близькими дослідженнями займається етно-музикологія, яку розглядають як наукову дисципліну, що вивчає засоби фіксації, систематизації та дослідження традиційної музичної культури. Суміжною з етно-музикознавством, етнологією та культурологією є етно-культурологія, яка вивчає специфіку становлення і розвитку культури певного народу [1].

Відтак, етно-мистецтвознавство (науку, що обґрунтовує теоретичні і практичні засади народного мистецтва) можна вважати вартісною гілкою мистецтвознавства, яка досліджує роди і види народного мистецтва (етно-мистецтва), культурну спадщину тощо.

Наукові засади етно-мистецької компетентності особистості закладено в працях видатних українських фольклористів, етнографів, істориків В. Вернадського, Я. Головацького, В. Гошовського, В. Гнатюка, Ф. Колеси, М. Костомарова, М. Рощахівського. Відомі діячі культури висловлювали авторитетну думку щодо вартості збирання, вивчення і впровадження в освітній процес народних шкіл, університетів, учительських інститутів зразків народного мистецтва, особливо музичного фольклору. В працях Ф. Колесси обґрунтовуються положення, які сьогодні вважаються теоретичними засадами етно-мистецької компетентності українців [3, с. 5]. Зокрема, наголошується вартість вивчення етнографічних цінностей різних регіонів України, широкого спектру етнічних груп, етнічної консолідації, етнічної ментальності народів і етносів України. Саме в цей час і впродовж XX століття склалися

основні категорії і принципи українського етно-мистецтва [4].

В цьому аспекті виникає необхідність з'ясувати зміст етно-мистецької компетентності викладачів, зокрема, музичного мистецтва [5]. Адже в сучасних умовах нагального звернення до чеснот музичного етносу, його досягнень (вокально-інструментального та хореографічного багатства зразків) виникає необхідність створення теоретичних засад його використання в змісті освіти викладачів музичних дисциплін. Процедура дефініції основного терміну «етно-мистецька компетентність» дозволяє зупинитися на педагогічно зумовленому обґрунтування його значення з позицій мистецької дидактики. Термін «етно-мистецька компетентність майбутнього викладача мистецьких дисциплін» визначаємо як професійно важливу властивість особистості студента, що інтегрує комплекс знань як цілісну систему відомостей про народне мистецтво (факти, ідеї, теорії, положення), способи мистецької діяльності, досвід її здійснення, притаманний певному етносу, досвід творчої діяльності в певній галузі народного мистецтва (оригінальні інтерпретації, локальні народні виконавські стилі, специфічні жанри, їхня варіація та комбінування), досвід ціннісно-орієнтаційної діяльності представників народного етносу (система народних ідеалів, норм, правил, традицій, ідей, цінностей, притаманний певному напрямку народного мистецтва).

Викладач музичного мистецтва як фахівець із необхідною вищою професійною і психолого-педагогічною підготовкою має здійснювати навчально-виховну, наукову, організаційно-методичну діяльність у закладах вищої освіти різного профілю. Діяльність викладача спрямована на повідомлення нових для студента знань, способів дій, досвіду ціннісно-орієнтаційної та творчої діяльності [6]. У ХХІ столітті, в умовах ствердження національної свідомості проблема поглиблення етно-мистецької компетентності викладача має вийти на перший план і вирішуватися широким фронтом з різних, можливо, альтернативних позицій. В першу чергу мають бути аргументовано теоретичні положення щодо формування етно-мистецької компетентності викладача музичних дисциплін. Адже саме він, за висловом видатного вченого І. Зязюна, виховує студентство «засобами народного вокального й інструментального мистецтва».

Аналіз етнографічної, етно-музикознавчої, етно-культурологічної наукової літератури дозволяє здійснити оновлення принципів, змісту, методичного інструментарію етно-музикознавчих компетентностей викладачів музичних дисциплін всіх спеціальностей. Йдеться про зміни у свідомості та самосвідомості українців, визнання ними глибинних джерел української ідентифікації. Розглянемо зміст теоретичних принципів етно-мистецької освіти викладачів музичних фахів.

Принцип етнічної самосвідомості наголошує на вартість дотримання міжпоколінних зв'язків, збереження мистецьких, культурних, освітніх традицій, які складають суть внутрішнього світу і душі українського народу, його етнічних інтересів, дій, мотивів і думок [7, с. 556].

Принцип етнічної свідомості стверджує розуміння значущості цілісності українського етносу, історичної долі та культурно-побутових традицій українців, відмінності від інших етносів, свідомого ствердження вартості власних досягнень.

Принцип етно-форичності (ethnos-narod, for-nosii) викладача музичного мистецтва акцентує необхідність етно-мистецької освіти студентів як носіїв властивостей мистецького етносу, що засвоює і транслює його цінності з минулого в майбутнє.

Принцип мистецько-етнічної інтеграції та консолідації зосереджує увагу на об'єднанні в цілісність розділених етнічних спільнот та етнічних процесів.

Принцип мистецько-культурної освіти акцентує увагу освітян на якісному оновленні змісту мистецької освіти на основі інтегрування до нього етно-мистецьких понять, термінів, способів діяльності, цінностей народного мистецтва і збереженого творчості мистецького досвіду. Закономірно виникає питання щодо наукових розвідок, здійснених сучасними вченими етно-музикознавцями та етно-культурологами. Змістові засади етно-мистецької компетентності українців досліджено музикознавцями, етно-музикознавцями (С. Грица, І. Гринчук, А. Іваницький, І. Коновалова, Б. Луканюк, В. Мадяр-Новак), культурологами Г. Карась, Л. Обух, В. Шульгіною, дослідниками в галузі філософії освіти та мистецької педагогіки (М. Вовк, І. Зязюн, Г. Філіпчук, Н. Філіпчук).

З огляду на усталений зміст компетенцій як поєднання понять, способів дій, досвіду

творчої діяльності та системи цінностей, можна запропонувати систему етно-мистецьких понять, спрямованих на розширення спеціальних компетентностей викладача музичного мистецтва на прикладі дисципліни «Музичний фольклор Закарпаття», яку викладають в Академії культури і мистецтв м. Ужгорода.

Провідні етно-мистецькі поняття і терміни: музичний мелос, музичний етнос, музичний фольклор; джерела музичного фольклору, класифікація музичного фольклору, специфічні ознаки музичного фольклору, жанрово-регіональна і культурно-природна особливість музичного фольклору України, етапи становлення музичної фольклористики Закарпаття (донауковий, ужитковий, композиторський, науковий); жанри пісенного фольклору Закарпаття, стилі фольклорного виконавства на Закарпатті, фольклорні розвідки Ф. Колесси і Б. Бартока, музично-фольклорні фестивалі Карпатського регіону, музеї мистецтва Закарпаття, типи народних музичних інструментів Закарпаття. Народні традиції Закарпаття, Свята [5, с. 6].

Способи етно-мистецьких дій: розрізняти і характеризувати способи фольклорного виконавства митців Закарпаття, вміння гри на дитячих музичних іграшках та елементарних інструментах; демонстрація в записах музичної комунікації митців у пастушій музичній традиції, усвідомлення ролі героїв народних вірувань (колядний жанр), характеристика і демонстрація способів гри на музичних інструментах угорців, румунів, словаків Закарпаття. Участь (гра) в народному ансамблі Закарпаття; уміння виконувати закарпатські народні пісні з огляду на їхню різножанрову природу.

Досвід мистецької творчості: участь у етнографічних розвідках, запис піснених і літературних зразків; виготовлення елементів закарпатського костюму, елементарні аранжування закарпатських народних пісень для жіночого чи мішаного ансамблю із залученням локальних місцевих традицій; творення символів і знаків на основі закарпатських легенд (небо, сонце, місяць, зорі, чумацький шлях, Вирій, вогонь, вода, дощ, веселка, сніг і мороз, повітря, вихор, Земля, Люди, Чоловік, Жінка, Дитина, Мати і Дитя, перший крок, перший зуб, перша сорочка), нові обряди і традиції, виготовлення іграшок, забавок, співзвучних настроям етносів Закарпаття [9].

Етно-мистецькі цінності Закарпаття: цінності взаємин (гостинність, добробут, трапеза, хліб, етикет), цінності-норми музично-релігійні (Святий вечір, Різдво, Вертеп, Коза, Бджоли, різдвяно-новорічні розваги, День Миколи Чудотворця, новорічні ворожіння тощо), цінності-традиції, свята музичного життя; цінності етно-вокалу (норми автентичного співу, правила фольклорного співу, локальні зразки народного співу, коломийкова строфа); цінності-ідеали етно-виховання (норми поведінки в мистецтві, естетичні та етичні ідеали митців Закарпаття, толерантні взаємини в мистецькому колі, дружельюність представників різних музичних культур; цінності музичної, ансамблево-інструментальної комунікації; цінності дитячого та сімейного музикування) [9, с. 13]. Цінності етно-навчання (специфіка мовленнєвої народної освіти, дидактичні засади мистецької творчості закарпатців, навчання засобами дитячих забав та іграшок, колективної музичної творчості, цінності архаїчного інструментально-вокального музикування); цінності етно-синкретизму Закарпаття (єдність вокалу, інструментального супроводу, хореографії, театралізації, традиційного вбрання, народної кулінарії).

Висновки з дослідження і перспектива подальших розробок. Отже, проблема етно-мистецької компетентності майбутніх викладачів потребує наукових розвідок, обговорення і теоретичного обґрунтування з огляду на фах і спеціалізацію студентів-музикантів. Заклади вищої мистецької, культурної освіти сучасної України мають створювати відповідні педагогічні умови для формування компетентності майбутніх викладачів музичного мистецтва у галузях етно-мистецтвознавства, етно-культурології, етно-музикознавства. Відповідний напрямок, що інтегрує компетентнісний та культурологічний методологічні підходи, дозволить свідомо оновлювати навчальні програми, методичні рекомендації, навчальні посібники, отже весь методичний інструментарій етно-мистецької освіти майбутніх викладачів. Етно-мистецька компетентність майбутніх викладачів музичних дисциплін таким чином створює умови для активного вивчення, дослідження і трансляції невичерпних джерел народного мистецтва України. За цих умов набуватимуть глибини, повноти, дієвості знання, уміння, способи творчих дій майбутніх викладачів щодо збереження і трансляції скарбів україн-

ських етносів. Особливо значущим для виховання майбутніх поколінь можна вважати емоційно насичений та естетично наповнений досвід творчої діяльності українців, цінності та ідеали народного мистецтва.

В подальших дослідженнях варто проаналізувати систему мистецьких цінностей Закарпаття ХХ-ХХІ століть та виявити тенденції якісних новоутворень у музичному мистецтві.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Боряк О.О. Україно: етнокультурна мозаїка. К. Либідь, 2006. 328 с.
2. Грица С. Трансмісія фольклорної традиції: Етномузикологічні розвідки. Київ-Тернопіль, Астон, 2002. 236 с.
3. Колесса Ф. Старинні мелодії українських обрядових пісень (весільних і колядок) на Закарпатті / Колесса Ф. Музикознавчі праці. К., 1970. С. 368–397.
4. Луканюк Б. Курс музичного фольклору. Львів. СПОЛОМ, 2022. 392 с.
5. Професійна музична культура Закарпаття: етапи становлення: збірка статей. Ужгород. Карпати, 2005. 420 с.
6. Смирнова Т. А. Музична педагогіка і психологія вищої школи: навчальний посібник. Харків. Лідер, 2021. 180 с.
7. Тиводар М. Етнологія. Навч. посіб. Ужгород, 1998. 578 с.
8. Шетеля Н. І. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» /Ред. кол.: В. Ф. Черкасов, О. А. Біда, Н. І. Шетеля //Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. Випуск 12. Видавництво «Код». 2025, С. 60–65.
9. Шостак В. Тисячолітнє дерево: Народні музичні інструменти Закарпаття: музичні традиції і сучасність. Ужгород. «Карпати», 2016. 208 с.

REFERENCES

1. Boryak, O. O. (2006). *Ukrayino: etnokulturna mozaika*. [Ukraine: ethnocultural mosaic]. Kyiv.
2. Hrytsa, S. (2002). *Transmissiya fol'klornoyi tradytsiyi: Etnomuzikolohichni rozvidk.* [Transmission of folklore tradition: Ethnomusicological explorations]. Kyiv-Ternopil.
3. Kolessa, F. (1970). *Starynni melodiyyi ukrayins'kykh obryadovykh pisen' (vesil'nykh i kolyadok) na Zakarpatti*. [Old melodies of Ukrainian ritual songs (wedding and carols) in Transcarpathia]. Kyiv.
4. Lukanyuk, B. (2002). *Kurs muzychnoho fol'kloru*. [Course of musical folklore]. Lviv.
5. *Profesiynna muzychna kul'tura Zakarpattya: etapy stanovlennya*. (2005). [Professional musical culture of Transcarpathia: stages of formation]. Uzhhorod.

6. Smyrnova, T. A. (2021). *Muzychna pedahohika i psykholohiya vyshchoyi shkoly*. [Musical pedagogy and psychology of higher school: a textbook]. Kharkiv.
7. Tyvodar, M. (1998). *Etnolohiya*. [Ethnology. Textbook]. Uzhhorod.
8. Shetelya, N. I. (2025). *Formuvannya profesiynoi kompetentnosti maybutnikh fakhivtsiv haluzi «Kul'tura i mystetstvo»*. [Formation of professional competence of future specialists in the field of «Culture and Art»]. Uzhhorod.
9. Shostak, V. (2016). *Tysyacholitnye derevo: Narodni muzychni instrumenty Zakarpattya: muzychni tradytsiyi i suchasnist'*. [Thousand-year-old tree: Folk musical instruments of Transcarpathia: musical traditions and modernity]. Uzhhorod.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

СМИРНОВА Тетяна Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри музичного мистецтва Комунального закладу вищої освіти «Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради.

Наукові інтереси: теорія і методика мистецької освіти, проблеми етномистецької компетентності викладачів музичного мистецтва.

ТЕЛЕП Оксана Анатоліївна – кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри соціокультурної діяльності, проректор з науково-педагогічної роботи Комунального закладу вищої освіти «Академія культури і мистецтв» Закарпатської обласної ради.

Наукові інтереси: теорія і методика підготовки викладачів мистецьких фахів до соціокультурної діяльності, дидактичні аспекти етнокультурної компетентності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

SMYRNOVA Tetiana Anatoliivna – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Musical Art of the Municipal Institution of Higher Education «Academy of Culture and Arts» of the Transcarpathian Regional Council.

Circle of scientific interests: theory and methodology of artistic education, problems of ethno-artistic competence of teachers of musical art.

TELEP Oksana Anatoliivna – Candidate of Sciences in Social Communications, Associate Professor of the Department of Socio-Cultural Activities, Vice-Rector for Scientific and Pedagogical Work of the Municipal Institution of Higher Education «Academy of Culture and Arts» of the Transcarpathian Regional Council.

Circle of scientific interests: theory and methodology of training teachers of art specialties for socio-cultural activities, didactic aspects of ethno-cultural competence of future teachers of art disciplines.

Стаття надійшла до редакції 14.11.2025 р.